

Plan og Byggeri samskabelses case

Indledning

En borger sender en ansøgning ind til Tønder Kommune om at opføre en bygning, som han gennem mange år har drømt om. Borgeren har fået en arkitekt til at tegne bygningen i overensstemmelse med hans ønsker. Byggesagsbehandlerne vurderer ud fra ansøgningen, at den nye bygning vil komme til at ligge tæt på skellet. Det betyder, at naboen skal inddrages og sige god for opførslen af bygningen, før borgeren kan få en byggetilladelse. I forhold til reglerne skal naboen kontaktes for at blive hørt omkring opførslen af bygningen. I stedet for at skrive til naboen over mail inviterer byggesagsbehandleren både naboen og borgeren til en samtale på rådhuset omkring den nye bygning. Formålet er, at de her sammen i en åben dialog kan drøfte mulighederne for opførslen af bygningen.

Nysgerrighed på sagen

Byggesagsbehandlerne fungerer som facilitator til mødet, og sørger for at forskellige synspunkter bliver drøftet. Det betyder, at han som ekspert under samtalen bliver ved med at stille åbne spørgsmål til, hvordan løsningen kunne se ud. Til mødet bliver det tydeligt, at naboen har noget imod opførslen af den nye bygning. I nogle tilfælde ville dette indledende møde være en mulighed for, at de forskellige parter kunne blive enige. Naboen ændrer dog ikke holdning i sagen, hvilket betyder, at bygningen som udgangspunkt ikke kan blive opført i sin nuværende form.

Byggesagsbehandleren sætter sig nu sammen med borgeren og stiller en række spørgsmål for at finde ind til kernen i borgerens ønske omkring bygningen. Hvad er det specifikt borgeren gerne vil have ud af den nye bygning? Hvilke drømme skal bygningen indfri? Det bliver gennem samtalen tydeligt at borgeren gerne vil kunne nyde udsigten fra de store vinduer i den nye tilbygning. Da dette ønske er blevet gjort klart er det nu udgangspunktet for byggesagsbehandleren at finde ud af hvilke mulige løsninger, der kan være for at indfri dette ønske.

Udforskning af løsninger

Naboens kommentarer til projektet bliver sendt til arkitekten, der har stået for at tegne bygningen. Opgaven bliver herefter med udgangspunkt i arkitektens viden og byggesagsbehandlerens faglighed at se på, hvordan borgerens ønske om bygningen kan realiseres uden, at det kommer til at forstyrre naboen i forbindelse med skellet. Naboen er nemlig bekymret for at de store vinduer i den nye tilbygning kan bruges til at lure ned i naboens have, hvor naboens datter tager solbad. Denne bekymring forsøger parterne for så vidt muligt at tage hensyn til i den fælles løsning.

Medbestemmelse

Mange forskellige løsninger bliver undersøgt og til sidst findes et godt kompromis, hvor borgeren får det han egentligt ville have, uden at bygningen er for tæt på skellet. I forbindelse med de store vinduespartier laves en løsning, hvor vinduerne bliver drejet 10 grader og mætteret fornedet for at opretholde naboens privatlivsfære. Naboens medbestemmelse er også i spil igennem hele udformningen af de mulige løsninger. Den fælles løsning, som de ender med at komme frem til, kan naboen også bedre se sig selv i.

Medansvar

Borgeren har et klart medansvar i at overholde kravene i den fælles løsning, de er kommet frem til. Samtidig har borgeren investeret sine resurser i at opføre bygningen, med udgangspunkt i den plantegning som arkitekten har tegnet.

Borgeren føler et stort ejerskab til det resultat, som er kommet ud af processen, selvom det ikke var præcis den løsning, som han oprindeligt havde tænkt. Ved hjælp af de nysgerrige spørgsmål fra byggesagsbehandleren og den åbne dialog er de endt et sted, hvor den konkrete bygning har realiseret kernen i borgerens ønske. Samtidig er naboen også blevet inddraget i processen. I stedet for at få tilsendt et brev med paragraffer, har naboen fået en dybere forståelse for reglerne og mulighederne gennem den åbne dialog på mødet. Naboen føler også, at kommunen har været reelt interesseret i at høre om naboens meninger og bekymringer og ser også sig selv i den fælles løsning, som er blevet resultatet af processen.